

गोविन्दकूटसंज्ञकम्

अचलवरं भ्रातरौ धयतुः । 293

सो ऽप्य् आश्चर्यवशः प्रतापमुकुटो वाराणसीभूपतिः
स्वस्मिन् देवकुले द्वितीयकलशन्यस्तैकहेमाम्बुजः
तद्वत्तैर् अपरैः सुवर्णकमलैर् अभ्यर्चितत्र्यम्बकस्
तत्संबन्धमदत्तया प्रमुदितो मेने कृतार्थं कुलं । 294

एवं दिव्याः कारणेन अवतीर्णा
जायन्ते ऽस्मिन् जलतो जीवलोके,
सत्त्वोत्साहौ स्वोचितौ ते दधाना
दुष्प्रापाम् अप्य् अर्थसिद्धिं लभन्ते । 295
तत् सत्त्वसागरभवान् अपि कोऽपि ज्ञाने
देवांश एव, भविता च यथेष्टसिद्धिः,
प्रायः क्रियासु मद्वताम् अपि दुष्करासु
सा उत्साहता कथयति प्रकृतेर् विशेषं । 296
सा अपि त्वदीप्सिता ननु
दिव्या राजात्मजा कनकरेखा,
बाला अन्यथा अभिवाञ्छति
कनकपुरीदर्शिनं कथं हि पतिं । 297